

Munch-Petersen: Jeg blev gjort opmærksom paa, at man kun maatte tale om Ændringsforslagene.

Naar man skal diskutere et Lovforslag i Almindelighed, plejer man ogsaa at kunne tale om Henvendelser, der er sket til Rigsdagen i Anledning af Lovforslaget, og jeg vil derfor gerne knytte nogle Bemærkninger til den Henvendelse, der i Dag er omdelt til Medlemmerne her i Tinget. Den er altsaa vedtaget paa et Møde i Gaar Aftes i Fælledparken, hvor der var godt 10 000 Mennesker, d. v. s. henved 10 Gange saa mange som ved det Møde paa Christianshavns Vold, hvor det ærede Medlem Hr. Lundberg talte i Gaar, og henved Halvdelen af det Antal, der efter en nøgtern Beregning deltog i Bondetoget til Amalienborg Slot, og jeg forstaar selvfølgelig udmærket godt, at Justitsministeren ikke har ønsket, at denne Forsamling skulde finde Sted her foran Rigsdagen, Rigsdagen skulde ikke kunne se denne store Forsamling umiddelbart foran sine Vinduer. Jeg forstaar ogsaa godt, at Justitsministeren af samme Grund ikke ønsker, at den Demonstration mod Krig og Fascisme, som skal finde Sted paa Søndag, og som sikkert vil blive endnu større, maa komme gennem den indre By.

Paa det omtalte Møde har man rejst en Del forskellige Krav. Man har kritiseret det Lovforslag, som her foreligger til tredje Behandling, og protesteret imod, at det ensidigt giver Godsejerne i Millionvis af Kroner paa hele den store Befolknings Bekostning. Samtidig har man krævet Ophævelse af de indirekte Skatter og Afgifter og forlangt gennemført en Prisregulering og Nedsættelse af Priserne paa den arbejdende Befolknings Livsfornødenheder, forlangt gennemført en Krisepolitik, der indeholder Minimumskrav baade for Arbejderklassen og for de arbejdende Landbrugere, Minimumskrav om Arbejdstidens Nedsættelse uden Foringelse af Leveniveauet, Igangsættelse af Arbejder til fuld tariffmæssig Betaling og med fuld Arbejdsuge, Ophævelse af 26 Ugers og 10 Maaneders Bestemmelserne paa Statens og Arbejdsgivernes Bekostning, Ophævelse af alle Tvangslove, der binder Fagforeningernes Aktionsfrihed, og for de arbejdende Landbrugere Halvering af Renten og Nedskrivning af de tyngende Gældsbyrder, der hviler paa de smaa Landbrug, og samtidig protesteret imod den Maade, hvorpaa Regeringen haandhæver Møde- og Demonstrationsforbudet i den indre By mod den arbejdende Befolkning, medens man gør

Undtagelse, naar det gælder Bondetog under fascistisk Ledelse.

Ud fra de Krav, der er opstillet i denne Resolution, skal jeg tillade mig at stille følgende Paastand paa Overgang til Dagsorden:

„Idet Folketinget afviser Kornafgiften, fordi den giver Godsejerne en uberettiget Ekstraprofit paa hele den øvrige Befolknings Bekostning,

opfordrer Tinget Regeringen til at søge gennemført en Lovgivning, der ophæver alle indirekte Skatter og Afgifter, nedsætter Priserne paa Befolkningens Livsfornødenheder, nedskriver det arbejdende Landbrugs Gælds-Rentebyrder, og som i øvrigt i principiel Modstrid med den hidtidige Kriselovgivning tager fra de rige og giver til de fattige, og gaar dermed over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er nu af det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget afviser Kornafgiften, fordi den giver Godsejerne en uberettiget Ekstraprofit paa hele den øvrige Befolknings Bekostning,

opfordrer Tinget Regeringen til at søge gennemført en Lovgivning, der ophæver alle indirekte Skatter og Afgifter, nedsætter Priserne paa Befolkningens Livsfornødenheder, nedskriver det arbejdende Landbrugs Gælds-Rentebyrder, og som i øvrigt i principiel Modstrid med den hidtidige Kriselovgivning tager fra de rige og giver til de fattige, og gaar hermed over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen indgaar nu i Forhandlingen.

Munch-Petersen: Desværre er min Partifælle her i Tinget forhindret i at deltage i dette Møde, fordi han deltager i Kommunistisk Internationales Verdenskongres, som jo ifølge „Social-Demokraten“ aldrig finder Sted. Selv om Dagsordenen som Følge heraf muligvis kun vil faa een Stemme her i Tinget, saa er jeg i hvert Fald overbevist om, at hvis denne Dagsorden og disse Krav kom til almindelig Folkeafstemning i det danske Folk, saa vilde den blive besluttet med Flertal, idet et Flertal i den danske Befolkning staar bag disse almene Krav.

Hermed sluttede Forhandlingen.